

[Arbejdsministeren]

heder, dels at give parterne mulighed for at ud-
dybe og dokumentere deres påstande, og dels
at tilvejebringe det nødvendige grundlag for
dommernes stillingtagen.

Når parterne mener, at der ikke kan tilføres
sagen yderligere oplysninger, fastsættes en da-
to for domsforhandlingen.

Helge Sander (V):

Inden for det område, som vi har til debat
her, er der jo meget lidt lovgrundlag, de fleste
ting bygger på praksis og en hævdvunden ret
gennem mange, mange år; men netop med
hensyn til Arbejdsretten har vi jo et lovgrund-
lag, og på grundlag deraf synes vi faktisk, det
er væsentligt at høre, om regeringen har gjort
sig nogle tanker i relation til det forløb, som vi
har oplevet i denne sag. Derfor finder jeg ikke,
det er tilstrækkeligt, som ministeren også var
inde på i sit sidste svar, at henvise til, at hvis
Venstre ønsker nogle ændringer, så må man
fremsætte nogle forslag.

I dag gør vi faktisk det, at vi på grundlag af
de ting, vi har oplevet i sommerens løb og nu
senest med en hastesag – en, synes vi, ret enkel
sag – som altså har taget adskillige måneder,
spørger, om regeringen har gjort sig nogle
overvejelser.

Man må jo erkende, at der er sket en hel del
på det område, siden man fik denne lovgivning
for snart 70 år siden. Derfor synes vi, det er
relevant at høre, om regeringen har gjort sig
nogle overvejelser, dels med hensyn til be-
handling af hastesager, men også i det hele ta-
get med hensyn til den måde, Arbejdsretten
fungerer på. Jeg må minde om, at arbejdsmar-
kedet faktisk ser lidt anderledes ud i 1993 end
for bare 20 år siden, så det var måske ikke helt
ubegrundet, hvis regeringen har gjort sig nogle
overvejelser.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil tillade mig at undersøge, om der ikke
er områder, hvor arbejdsministeren har en me-
ning. Jeg har ikke helt opgivet håbet, og derfor
drister jeg mig til at spørge. Det er jo rigtigt, at
de parter på arbejdsmarkedet, der er organisere-
ret, ofte har en ansvarsmæssig binding over for
Arbejdsretten, men mener arbejdsministeren
ikke, at ministeren også som lovgiver, som
medlem af den lovgivende forsamling, har et
ansvar for, at man i Danmark lever op til de

konventioner, som den danske stat har indgå-
et, som vi har skrevet under på, om beskyttelse
af den enkelte borgers rettigheder, herunder
retten til arbejde og retten til foreningsfrihed,
også retten til ikke at være i nogen forening.
Finder ministeren ikke, at man her har et sær-
ligt ansvar, og at det ikke hviler på, hvad Ar-
bejdsretten i øvrigt måtte dømme?

Sønderby (V):

Ministeren svarede i det første indlæg, at det
var en troværdig og hensigtsmæssig behand-
ling; det, jeg godt vil spørge om, er, om mini-
steren så også mener, at det er en forsvarlig og
hensigtsmæssig behandling, at sådan en sag
skal trække sådan i langdrag.

Ministeren sagde, at der skulle være mulig-
hed for at undersøge alle sagens forhold til
bunds, før man kunne afsige dom. Det accep-
terer jeg også, men der kunne jo være opstået
en meget stor erstatningssag. Nu ligger Span-
det, som ministeren måske ved, meget tæt på
grænsen, og derfor løste et tysk mejeri land-
mandens problemer. Men hvis det nu havde
været i Nordjylland, så havde landmanden væ-
ret nødt til at hælde mælken i kloakken i 3-4
måneder på grund af den ulovlige konflikt.
Hvem skulle så have erstattet hans tab?

Landmanden har i denne her sag sagt, at
han intet erstatningskrav har, men vil ministe-
ren ikke prøve at presse på på en eller anden
måde på linje med det, regeringen har sagt om,
at man overvejer på andre områder at fremme
retstilstanden?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er sådan, at vi har to veje, man kan få
afgjort ret og rimelighed ad; den ene er via de
civilretlige domme, og den anden er via Ar-
bejdsretten. Vi har yderligere et fornemt prin-
cip i vores samfund, nemlig at vi har en opde-
ling imellem den lovgivende, den dømmende
og den udøvende magt.

Jeg mener faktisk, at det ville være fuldstæn-
dig uforsvarligt, uhensigtsmæssigt og på alle
måder urigtigt, hvis vi som politikere og som
regering skulle gå ind i nogen faser i forhold
til, hvordan domsforhandlinger foregår, både
når det drejer sig om Arbejdsretten, og når det
drejer sig om de civilretlige myndigheder. Det
kan vi ikke. Det ønsker vi ikke. Det ville i vir-
keligheden være stridende imod vores grund-